

ده تامل

از عید شیپورها تا روز کفاره

ایدریان ایپس

مقدمه

ده روز بین "عید شیپورها" تا "روز کفاره" وجود دارد. این زمان عالی‌ای است برای اینکه هر روز یکی از ده فرمان را مرور کنیم تا به آن روز ویژه، یعنی روز کفاره، برسیم.

با تشکر از خواهرمان آزاده، ما یادداشت‌های روزانه‌ای را که من در سال ۲۰۲۲ از عید شیپورها تا روز کفاره آماده کرده بودم، برای تأمل و تفکر گردآوری کرده‌ایم.

خیلی‌ها از این‌که هر روز پیش از روز کفاره روی یکی از فرمان‌ها تأمل کرده بودند، برکت زیادی دریافت کردند. واقعاً شیپور در دل ما به صدا درمی‌آید تا در این ده روز آماده شویم، توبه کنیم و خداوند را بجویم. چه ارزشمند است دانستن اینکه پدر آسمانی‌مان دوستان دارد، گناهانمان را می‌بخشد، و وقتی با فروتنی او را می‌جویم، آزادانه ما را عفو می‌کند.

دعا می‌کنم که با خواندن این تأملات برکت پیدا کنید.

ایدریان ایبنس

فهرست

۱. ما خدایان دیگری نخواهیم داشت..... ۴
۲. ما هیچ‌تمثال تراشیده‌ای را خدمت نخواهیم کرد..... ۶
۳. ما نام خداوند را بیهوده بر زبان نخواهیم آورد..... ۸
۴. ما روز سبت را مقدس نگاه خواهیم داشت..... ۱۰
۵. وعده عمر طولانی به پاس احترام به والدین..... ۱۲
۶. ما قتل نخواهیم کرد..... ۱۴
۷. ما پاک خواهیم بود..... ۱۷
۸. ما دزدی نخواهیم کرد..... ۱۸
۹. ما دروغ نخواهیم گفت یا شهادت دروغ نخواهیم داد..... ۲۰
۱۰. ما طمع نخواهیم ورزید..... ۲۲

مقدمه‌ای از کشیش ایدریان ایبنس

خانواده عزیز، آرزو می‌کنم امروز عید شیپورهای مبارکی داشته باشید. باشد که در روحی که امروز برای ما فرستاده شده، آرامش بگیریم. در طول ۱۰ روز آینده، بخشی از کتاب "پسران و دختران خدا" - از م ۱۹ تا م ۲۸ فوریه - را منتشر خواهیم کرد که در آن هر روز نوشته‌ای درباره هریک از ۱۰ فرمان وجود دارد. هم‌اکنون، فرمان اول، برای تفکر و تأمل، تقدیم به شما می‌شود:

۱. ما خدایان دیگری نخواهیم داشت

تو را خدایان دیگر غیر از من نباشد. خروج ۳:۲۰

ده فرمان، تو باید، و تو نباید، ده وعده‌ای هستند که برای ما تضمین شده اند اگر ما از قانونی که حاکم بر جهان است اطاعت کنیم.

هیچ‌دستور اخلاقی در هیچ‌بخشی از کتاب مقدس وجود ندارد که با انگشت خدا در شریعت مقدس او بر آن دو لوحه سنگی حک نشده باشد. نسخه‌ای به موسی در کوه سینا داده شد. چهار فرمان اول، انسان را موظف می‌کرد که خداوند، خدای ما را با تمام دل، با تمام جان، و با تمام ذهن و با تمام قوت خدمت کند. این تمام وجود انسان را می‌طلبد. این امر مستلزم محبتی چنان پرشور و شدید است که انسان نمی‌تواند چیز دیگری را در ذهن یا احساسات خود در رقابت با خدا دوست بدارد؛ و اعمال او، امضای آسمان را خواهند داشت. همه‌چیز نسبت به جلال خداوند در درجه دوم است. پدر آسمانی ما باید همیشه به‌عنوان اولین، شادی و سعادت، نور و کفایت زندگی و سهم ابدی ما، گرامی داشته شود.

بگذارید انسان‌ها خداوند خدا را بپرستند و تنها او را خدمت کنند. مبدا غرور خودخواهانه برخاسته و به‌عنوان یک خدا، خدمت شود. مبدا پول خدایی شود. اگر خواهش‌های نفسانی زیر فرمان نیروهای و الاثر ذهن نگاه داشته نشوند، شهوت‌های پست بر وجود انسان چیره خواهند شد. هر آنچه موضوع اندیشه و ستایش ناروا قرار گیرد و ذهن را به خود جذب کند، خدایی است که به‌جای خداوند برگزیده شده است.

یهوه، آن ازلی، خود-موجود و خلق نشده، که سرچشمه و نگاه‌دارنده همه چیز است، به تنهایی حق بالاترین احترام و پرستش را دارد. انسان از این منع شده است که هر چیز دیگری را در محبت یا خدمت خود در جای نخست بگذارد. هر آنچه را که دوست می‌داریم و باعث کاهش محبت ما به خدا یا مداخله در خدمت

شایسته به او می‌شود، از آن خدایی برای خود ساخته‌ایم. SD 56.1 تا SD 56.5¹

نظر اضافه از کشیش ایدریان ایبنس

در چارچوب موضوع فرمان نخست، من این ویدئوی کوتاه از دنیس پریگر را مفید یافتیم. او از دیدگاه یهودی صحبت می‌کند و توضیح می‌دهد که پرستش خدای واحد چه معنایی دارد، به‌ویژه در زمینه برابری و ارزش انسانی:

<https://www.youtube.com/watch?v=HA1Xgm2rit0>

SD 1 مخفف اسم کتاب ال‌ن جی وایت به نام: Sons and Daughters of God است؛ از صفحه 56، پاراگراف 1 تا صفحه 56، پاراگراف 5.

مقدمه‌ای از کشیش ایدریان ایبنس

برکات بر شما خانواده عزیز. امروز روز دوم به‌سوی روز کفاره است. چقدر شگفت‌انگیز است که در شادی خدمت به پدر مهربان و رحیم خود، می‌توانیم از بت‌پرستی رهایی یابیم – بدون نیاز به تعظیم در برابر خدایان پول، سرگرمی و شهوت، که تنها چند نمونه از آن‌ها هستند:

۲. ما هیچ‌تمثال تراشیده‌ای را خدمت نخواهیم کرد

صورتی تراشیده و هیچ‌تمثالی از آنچه بالا در آسمان است، و از آنچه پایین در زمین است، و از آنچه در آب زیر زمین است، برای خود مساز. نزد آن‌ها سجده مکن، و آن‌ها را عبادت منما ... خروج 5:20-4

خالق ما خواهان بالاترین پرستش و نخستین تعهد ماست. هر چیزی که باعث کاهش محبت ما به خدا شود یا در خدمت شایسته به او اختلال ایجاد کند، به این ترتیب تبدیل به یک بت می‌شود. برای برخی، زمین‌ها، خانه‌ها و کالاهایشان بت هستند. کسب و کار با شور و انرژی دنبال می‌شود، در حالی که خدمت به خدا در جایگاه دوم قرار می‌گیرد. وقت عبادت خانوادگی نادیده گرفته می‌شود و دعا‌های پنهانی فراموش می‌شوند. بسیاری ادعا می‌کنند که با هموعان خود به انصاف رفتار می‌کنند و گمان می‌کنند با این کار تمام وظیفه‌شان را انجام داده‌اند. اما کافی نیست که فقط شش فرمان آخر ده‌فرمان را رعایت کنیم. ما باید خداوند خدای خود را با تمام دل دوست بداریم. هیچ‌چیز جز اطاعت از همه دستورات... نمی‌تواند ادعاهای قانون الهی را برآورده کند.

بسیاری هستند که قلب‌هایشان از رفاه چنان سخت شده است که خدا و نیازهای هموعان خود را فراموش می‌کنند. مسیحیان ظاهری، خود را با جواهرات، توری‌ها و لباس‌های گران‌قیمت می‌آرایند، در حالی که فقراى خداوند برای مایحتاج زندگی رنج می‌برند. مردان و زنانی که از طریق خون منجی ادعای رستگاری می‌کنند، وسایلی را که به آن‌ها برای نجات جان‌های دیگر سپرده شده است، هدر می‌دهند و سپس با اکراه، هدایای دینی خود را اهدا می‌کنند و تنها زمانی سخاوتمندانه می‌دهند که برای خودشان افتخار به ارمغان بیاورد. این‌ها بت‌پرست هستند.

هر چیزی که ذهن را از خدا منحرف کند، به شکل یک بت درمی‌آید، و به همین دلیل است که امروزه قدرت کمی در کلیسا وجود دارد.

فرمان دوم، پرستش خدای حقیقی را از طریق تصاویر یا تشبیهات منع می‌کند...
ذهنی که از کمال بی‌نهایت یهوه رویگردان شود، به‌جای خالق، جذب مخلوق
می‌شود.

خدا جستجوگر قلب است. او بین خدمت قلبی حقیقی و بت‌پرستی تمایز قائل
می‌شود. SD 57.1 تا SD 57.6

مقدمه‌ای از کشیش ایدریان ایبنس

صبح بخیر خانواده عزیز. امروز روز سوم است و ما در حال تأمل بر این هستیم که نام خدا را بیهوده بر زبان نیاوریم. این فرمان برای ما معنای خاصی دارد، زیرا نام خدا، همان‌طور که می‌دانیم، نشان‌دهنده شخصیت اوست. اقرار ایمان به پدری که در او خشونت و محکومیت وجود ندارد به این معناست که علی‌رغم طبیعت سقوط کرده‌مان، اعتماد داریم که مانند او خواهیم بود؛ ما نام او را بر لبان خود نمی‌آوریم و سپس علیه برادران و خواهران‌مان بد بگوییم و آن‌ها را قضاوت کنیم. این فرمان به من نشان می‌دهد که من در روح فقیر هستم و به آن روح محبت، صلح و رحمت به‌جهت همگان نیاز دارم؛ آه، که چقدر به آن نیاز دارم! باشد که این وعده را بپذیریم که پدرمان ما را از بیهوده بر زبان آوردن نامش نجات خواهد داد. در ادامه، افکار الن وایت آمده است:

۳. ما نام خداوند را بیهوده بر زبان نخواهیم آورد

نام یهوه، خدای خود را به باطل مبر، زیرا خداوند کسی را که اسم او را به باطل برد، بی‌گناه نخواهد شمرد. خروج 7:20

دلیل این فرمان داده شده است: ما نباید قسم بخوریم "به آسمان، زیرا تخت خداست؛ و نه به زمین، زیرا پای‌انداز اوست؛ و نه به اورشلیم، زیرا شهر پادشاه بزرگ است. و نه به سر خود قسم بخور، زیرا نمی‌توانی مویی را سفید یا سیاه کنی." همه‌چیز از جانب خداست. ما چیزی نداریم که دریافت نکرده باشیم. و علاوه بر این، ما چیزی نداریم که با خون مسیح برای ما خریداری نشده باشد.

سخنان آتشین از خشم هرگز نباید بر زبان آورده شوند، زیرا در نظر خدا و فرشتگان مقدس، آن‌ها نوعی قسم‌خوردن به شمار می‌روند.

این فرمان نه تنها سوگندهای دروغین و قسم‌های رایج را منع می‌کند، بلکه ما را از به‌کار بردن نام خدا به شیوه‌ای سبک یا بی‌ملاحظه، بدون توجه به اهمیت عظیم آن، منع می‌کند. با ذکر بی‌ملاحظه نام خدا در مکالمات عادی، با توسل به او در مسائل بی‌اهمیت، و با تکرار مکرر و بی‌ملاحظه نام او، ما به او بی‌احترامی می‌کنیم. "نام او مقدس و بزرگوار است." همه باید در مورد عظمت، پاکی و قدوسیت او تأمل کنند تا قلب با احساسی از شخصیت والای او تحت تأثیر قرار گیرد؛ و نام مقدس او باید با احترام و وقار بر زبان آورده شود.

ما نباید انسان‌ها را تمجید و پرستش کنیم؛ بلکه خدا، تنها خدای حقیقی و زنده است که شایسته پرستش و احترام ماست. طبق آموزه‌های کتاب مقدس، خطاب

کردن خادمان به عنوان "بزرگوار" بی احترامی به خداست. هیچ انسان فانی حق ندارد این عنوان را به نام خود یا نام انسان دیگری اضافه کند. این عنوان تنها به خدا تعلق دارد، تا او را از هر موجود دیگری متمایز سازد... "نام او مقدس و بزرگوار است." زمانی که ما این واژه را در جایی که به آن تعلق ندارد به کار می‌بریم، به خدا بی احترامی می‌کنیم... تنها پدر و پسر باید تمجید شوند. SD

SD 58.1 تا 58.5

مقدمه‌ای از کشیش ایدریان ایبنس

شایسته است که فرمان چهارم در روز سبت در این مسیر دهم‌روزه‌مان از عید شیبورها تا روز کفاره، مورد توجه قرار گیرد. چه بسیار در مورد این فرمان گران‌بها و عطای روحی که آن را دوچندان به ما می‌رساند، آموخته‌ایم — در حالی‌که ناجی عزیزمان در آغوش پدرش آرام می‌گیرد و ما از جام لبریز روح او می‌نوشیم. در ادامه، گفته‌های الن وایت درباره سبت در کتاب "پسران و دختران خدا" آمده است:

۴. ما روز سبت را مقدس نگاه خواهیم داشت

روز سبت را یاد کن تا آن را تقدیس نمایی. خروج 8:20

خدا فرمود: "روز هفتم، سبت یهوه خدای توست." او قدسیت خود را بر این روز نهاد و آن را برکت داد و به‌عنوان روز استراحت تقدیس کرد... این تنها فرمان در کل ده فرمان است که نشان می‌دهد خدا کیست. این فرمان، خدا را از هر خدای دیگری متمایز می‌سازد. می‌گوید خدایی که آسمان و زمین را آفرید، خدایی که درختان و گل‌ها را پدید آورد و انسان را خلق کرد؛ این همان خدایی است که باید همیشه در برابر چشمان فرزندان خود نگاه دارید، و کافی است فقط به گل‌ها اشاره کنید و به آن‌ها بگویید که او این‌ها را آفرید و در روز هفتم از همه کارهایش آرام گرفت. ... روز هفتم، یادبودی است عطا شده از جانب خدا.

با اشاره به خدا به‌عنوان آفریننده آسمان‌ها و زمین، این فرمان خدای حقیقی را از تمام خدایان دروغین متمایز می‌کند. همه کسانی که روز هفتم را نگاه می‌دارند، با این عمل اعلام می‌کنند که پرستندگان یهوه هستند. بنابراین، سبت نشانه وفاداری انسان به خداست، تا زمانی که بر زمین کسانی باشند که او را خدمت کنند. ...

خدا به انسان شش روز برای کار کردن داده است و از آن‌ها می‌خواهد که کار خود را در این شش روز کاری انجام دهند. اعمال ضروری و ترحم‌آمیز در روز سبت مجاز است؛ بیماران و رنج‌دیدگان در هر زمان باید مراقبت شوند، اما کارهای غیرضروری باید به‌طور کامل کنار گذاشته شوند. ... و این فرمان شامل همه کسانی می‌شود که در محدوده دروازه‌های ما هستند. ساکنان خانه باید در ساعات مقدس، امور دنیوی خود را کنار بگذارند. همه باید با خدمتی داوطلبانه در روزهای مقدس او، در تکریم خدا متحد شوند.

تا زمانی که آسمان‌ها و زمین برقرار باشند، سبت همچنان نشانه‌ای از قدرت خالق باقی خواهد ماند. و هنگامی که عدن دوباره بر روی زمین شکوفا شود،

روز استراحت مقدس خدا توسط همه کسانی که زیر آفتاب هستند، محترم شمرده خواهد شد. "و خداوند می‌گوید که از یک سبت تا سبت دیگر،" ساکنان زمین جدید و جلال‌یافته "خواهند آمد تا در حضور من عبادت کنند." SD 59.1 تا SD 59.5

مقدمه‌ای از کشیش ایدریان ایبنس

امروز بیاپید به فرمان پنجم فکر کنیم. این فرمان به یکی از اصول حیاتی در جنبش ما اشاره دارد: گرامی داشتن مجاری برکت که خدا در زندگی ما قرار داده است. رد کردن مشورت و راهنمایی والدین، شبانان و معلمان بدون تأمل در دعا، مراجعه به کتاب مقدس و درخواست روشنگری در صورت نیاز، به معنای مرگ است. محبت، قدردانی و تمایل به احترام گذاشتن به کسانی که بر ما گماشته شده‌اند، در قلب فرمان پنجم قرار دارد. درخواست صمیمانه از آن‌ها به بازاندیشی در مواقعی که ممکن است در اشتباه باشند، با روحیه‌ای از مراقبت و دلسوزی برای ایشان و آبرویشان، همان‌گونه که ابیگیل برای داوود انجام داد وقتی که قصد کشتن نابال را داشت، مهم است. آیا به والدین خود وفادار بوده‌اید، حتی وقتی که سخت‌گیر و آزاردهنده بوده‌اند؟ آیا وقتی آن‌ها غیرمنطقی بوده‌اند، با استناد به کتاب مقدس از آن‌ها درخواست صمیمانه برای بازاندیشی کرده‌اید؟ آیا برای تعلیمات‌شان که شما را برکت داده و از خطر نجات داده است، سپاسگزار بوده‌اید؟ قلب خود را با چراغ روح بکاویز تا بدانید کجا ایستاده‌اید. در ادامه، نصیحت‌الن وایت آمده است. این نصیحت خالص، روشن، و برای ما در این زمان، بسیار حیاتی است:

۵. وعده عمر طولانی به پاس احترام به والدین

پدر و مادر خود را احترام نما، تا روزهای تو در زمینی که یهوه خدایت به تو می‌بخشد، دراز شود. خروج 12:20

کسانی که می‌خواهند حقیقتاً از مسیح پیروی کنند، باید اجازه دهند او در دل‌شان ساکن شود و او را در آنجا به‌عنوان بالاترین مقام بنشانند. آنان باید روح و شخصیت او را در زندگی خانوادگی خود بازتاب دهند و با کسانی که با آنان در تماس‌اند، با احترام و مهربانی رفتار کنند. بسیاری از فرزندان که ادعای شناخت حقیقت دارند، احترام و محبتی را که شایسته والدینشان است به آن‌ها نمی‌بخشند؛ محبت اندکی به پدر و مادر نشان می‌دهند و در تبعیت از خواسته‌هایشان یا در تلاش برای کاستن از نگرانی‌هایشان، کوتاهی می‌کنند. بسیاری که ادعای مسیحی بودن دارند، نمی‌دانند "پدر و مادر خود را احترام نما" به چه معناست و در نتیجه، همان‌قدر نیز از معنای این وعده بی‌خبر خواهند بود: "تا روزگارت در زمینی که یهوه خدایت به تو می‌دهد دراز شود." ... تفتیش‌کننده دل‌ها از نگرش تو نسبت به والدینت آگاه است؛ زیرا او شخصیت اخلاقی را در ترازوی طلایی قدس آسمانی می‌سنجد. ای انسان، کوتاهی خود را در قبال والدینت اعتراف کن؛ بی‌تفاوتی‌ات نسبت به آنان و اهانت خود را به حکم مقدس خدا اعتراف نما.

والدین شایسته درجه‌ای از محبت و احترام هستند که به هیچ‌شخص دیگری تعلق ندارد. خود خدا، که مسئولیت جان‌هایی را که به آنان سپرده شده بر عهده‌شان نهاده است، مقرر کرده که در سال‌های ابتدایی زندگی، والدین باید در جایگاه خدا برای فرزندان خود باشند. و کسی که اقتدار مشروع والدینش را رد می‌کند، در واقع اقتدار خدا را رد کرده است. فرمان پنجم از فرزندان می‌خواهد که نه تنها احترام، تسلیم و اطاعت نسبت به والدین خود داشته باشند، بلکه باید به ایشان محبت و مهربانی نیز نشان دهند، بار زحمات‌هایشان را سبک کنند، از آبروی آن‌ها محافظت نمایند، و در پیری به یاری و دلگرمی‌شان بشتابند.

فرمان پنجم تا زمانی که زندگی فرزندان و والدینشان ادامه دارد، بر فرزندان الزام‌آور باقی می‌ماند. SD 60.1 تا SD 60.4

مقدمه‌ای از کشیش ایدریان ایبنس

در ششمین روز در مسیر رسیدن به روز کفاره، به فرمان ششم می‌اندیشیم: "قتل مکن." در این دو کلمه، حقیقتی پرشکوه از شخصیت خدا نهفته است. شریعت، نسخه‌ای از شخصیت خداست (2COL 305). وقتی شریعت می‌گوید "قتل مکن"، یعنی خدا کسی را نمی‌کشد. این مفهوم با این اندیشه بیشتر روشن می‌شود که احکام در عهد جدید به صورت وعده هستند. این بدان معناست که تنها به واسطه روح خدا می‌توان هریک از آن‌ها را نگاه داشت. بنابراین برای حفظ این فرمان، باید روحی را دریافت کنیم که قتل نمی‌کند. چقدر گرانبهاست که بدانیم خدای ما کسی را نمی‌کشد. عیسی بر زمین به‌طور کامل نشان داد که احکام در زندگی واقعی چگونه اجرا می‌شوند. او در مدت زمانی که بر زمین بود، هرگز کسی را نکشت، و این تنها تعریف از فرمان ششم است که در زندگی واقعی داریم. اینک، متن امروز ما درباره فرمان ششم آمده است:

۶. ما قتل نخواهیم کرد

قتل مکن. خروج 13:20

هرگونه رفتار بی‌عدالتی که به کوتاه شدن عمر منجر شود؛ روحیه نفرت و انتقام، یا تسلیم شدن به هرگونه تمایلی که به اعمال زیان‌بار نسبت به دیگران می‌انجامد، یا حتی ما را به آرزوی بدی برای آنان سوق می‌دهد (زیرا "هرکه از برادر خود نفرت دارد، قاتل است")؛ غفلت خودخواهانه از رسیدگی به نیازمندان یا رنج‌دیدگان؛ هرگونه ارضای نفس یا محروم‌سازی بی‌دلیل یا کار بیش از حد که به سلامتی آسیب برساند — همه این‌ها در درجاتی متفاوت، نقض فرمان ششم به‌شمار می‌روند.

برخی، وظایف جسمی و اخلاقی را قربانی می‌کنند به این امید که خوشبختی بیابند، اما در نهایت هم جان و هم جسم خود را از دست می‌دهند. عده‌ای دیگر، خوشبختی خود را در ارضای یک اشتهای غیرطبیعی می‌جویند و ارضای ذائقه را از سلامتی و حیات مطلوب‌تر می‌دانند. بسیاری خود را اسیر تمایلات شهوانی می‌سازند و برای ارضای شهوت، قوای جسمانی، عقلانی و اخلاقی خویش را قربانی می‌کنند. آنان خود را به قبرهای زودرس می‌کشاند و در روز داوری، به جرم خودکشی متهم خواهند شد.

روح نفرت و انتقام از شیطان سرچشمه گرفت؛ و او را به کشتن پسر خدا واداشت. هر که کینه یا بی‌مهری را در دل می‌پروراند، همان روح را در خود می‌پروراند؛ و میوه آن به مرگ خواهد انجامید. در فکر انتقام، عمل بد نهفته است، همان‌گونه که گیاه در بذر نهفته است.

شریعت خدا به حسادت، رشک، نفرت، بدخواهی، انتقام، شهوت و جاه‌طلبی که در جان انسان به جوشش می‌آید، توجه دارد، هر چند هنوز در عمل بیرونی ابراز نشده است، زیرا فرصت فراهم نبوده نه این‌که اراده وجود نداشته باشد. و این احساسات گناه‌آلود در آن روز که "خدا هر عمل را با هر چیز مخفی به داوری خواهد آورد"، به حساب آورده خواهند شد.

مسیح برای کسانی که به او ایمان می‌آورند، عدالت، تقدیس و رستگاری است. ...
او نمونه کامل اطاعت مقدس از شریعت خدا را پیش روی ما قرار داد. SD
61.1 تا 61.6 SD

مقدمه‌ای از کشیش ایدریان ایبنس

در سفرمان به‌سوی روز کفاره، به فرمان هفتم رسیده‌ایم. شاید دلیل این‌که این فرمان در جایگاه هفتم قرار گرفته، آن باشد که کاملاً فساد و گناه‌آلودگی بشر را آشکار می‌سازد. نگاه کردن به زنی با شهوت، حکم را می‌شکند و انسان را در معرض خشم شیطان قرار می‌دهد. در سطح عمیق‌تری، نوشته‌های الن و ایت به مشکلی بسیار وسیع‌تر نفوذ می‌کنند.

"قلبی که مسیح در آن سکونت دارد، چنان سرشار و سیراب از محبت او خواهد بود که دیگر با آرزوی جلب همدردی و توجه به خود، نخواهد سوخت" (MB 65³).

چه تعداد از مردان و زنان وارد گفتگو می‌شوند تا همدردی دیگران را به‌سوی خود جلب کرده و خلایی را پر کنند که از فقدان روح مسیح ناشی می‌شود؟ چه تعداد از پست‌های رسانه‌های اجتماعی با این مضمون هستند: "پس من چی؟ این انصاف نیست! دیگر بس است، من هم حق خودم را می‌خواهم!"

تمام این‌ها به نقض فرمان هفتم دامن می‌زند. رسانه‌های اجتماعی، پیام‌رسانی خصوصی و تماس‌های ویدیویی، دروازه‌های جهنم را برای چنین تمایلاتی به تسلی و همدردی گشوده‌اند تا خود را در زنا و فسق آشکار سازند.

برای کسانی که متأهل هستند، جستجوی رابطه‌ای دیگر به‌دلیل نارضایتی از وضعیت موجود، این اصل را در شخصیت آنان شکل می‌دهد که "روابط قابل تعویض‌اند. وقتی شرایط سخت می‌شود، رابطه را تمام کنید." چنین پرورش شخصیتی، در نهایت به تنهایی ختم خواهد شد – همان چیزی که در ابتدا می‌خواستند از آن بگریزند.

مراقب کلمات، اعمال و پست‌هایتان در رسانه‌های اجتماعی باشید، جایی که برای زنان جوان تبدیل به بازار گوشت شده تا خود را به نمایش بگذارند و مردان در آن بازار به دنبال کسی باشند که بتوانند او را برای شهوات خود ببلعند. از عواطف خود پاسداری کنید، از بیان‌های خود مراقبت کنید. از جستجوی همدردی از منبعی که توسط خدا برای شما فراهم نشده است، برحذر باشید.

از همه مهم‌تر، تسلی خود را در مسیح بجوید. باشد که او همیشه شادی و سرود شما باشد.

3 از کتاب الن جی وایت به نام: Thoughts from the Mount of Blessing، که MB مخفف آن است؛ صفحه 65.

در ادامه، نظرات الن وایت از کتاب "پسران و دختران خدا"، صفحه ۶۳ آمده است:

۷. ما پاک خواهیم بود

زنا مکن. خروج 14:20

این فرمان، نه تنها اعمال ناپاکی را ممنوع می‌کند، بلکه افکار و امیال شهوانی یا هر عملی که آن‌ها را تحریک می‌کند، نیز ممنوع می‌کند. پاکی نه تنها در زندگی ظاهری، بلکه در نیت‌ها و احساسات درونی قلب نیز مورد نیاز است. مسیح، که الزام گسترده شریعت خدا را آموزش داد، فکر یا نگاه بد را به همان اندازه گناه اعلام کرد که عمل غیرمشروع گناه است.

وقتی که فکر شرارت، حتی به‌طور پنهانی، دوست داشته شود و در دل پرورانده گردد، عیسی گفت، این نشان می‌دهد که گناه هنوز در دل سلطنت می‌کند. چنین نفسی هنوز در زهر تلخی و در بند گناه است. کسی که از تأمل در صحنه‌های ناپاکی لذت می‌برد، که به فکر بد و نگاه شهوانی تن می‌دهد، می‌تواند در گناه آشکار، با بار شرم و اندوه شکسته‌کننده دل، ماهیت واقعی همان شری را ببیند که در اتاق‌های پنهانی جان خود پنهان کرده بود. زمان وسوسه، که شاید کسی در آن به گناهی سنگین سقوط کند، آن شرارت را خلق نمی‌کند، بلکه تنها آنچه را که در دل پنهان و نهفته بوده نمایان یا آشکار می‌سازد. "همان‌گونه که انسان در دل خویش می‌اندیشد، او چنین است؛" زیرا "دل سرچشمه امور حیاتی است." قلبی که مسیح در آن سکونت دارد، چنان سرشار و سیراب از محبت او خواهد بود که دیگر با آرزوی جلب همدردی و توجه به خود، نخواهد سوخت. و از طریق تسلیم جان به خدا، حکمت او می‌تواند آنچه را که حکمت انسانی قادر به انجام آن نیست، تحقق بخشد.

تا زمانی که زندگی ادامه دارد، نیاز به محافظت از عواطف و احساسات با اراده‌ای راسخ وجود خواهد داشت. هیچ لحظه‌ای نمی‌توانیم ایمن باشیم، مگر آنگاه که بر خدا توکل نماییم و زندگی‌مان در مسیح پنهان باشد.

هر چه بیشتر به عیسی نزدیک شویم، بیشتر در شخصیت پاک و مقدس او سهیم خواهیم شد؛ و هر چه گناه برای ما بیشتر نفرت‌انگیزتر به نظر آید، پاکی و روشنایی مسیح برای ما والاتر و خواستنی‌تر به نظر خواهد رسید. SD 62.1 تا SD 62.5

مقدمه‌ای از کشیش ایدریان ایبنس

همانطور که هر روز در حال مرور احکام هستیم، در شگفتی هستم که چگونه پدر محبوب ما می‌تواند این قوانین گران‌بها را در دل‌های ما بنویسد، اگر او را اجازه دهیم. طبیعت ما شدیداً با این احکام در جنگ است. چقدر می‌توانیم شکرگزار باشیم که راهی به‌سوی حیات جاودان از طریق عیسی مسیح وجود دارد.

فرمان "دزدی مکن"، مانند تمام فرمان‌ها، عمیق و گسترده است. این اندیشه که کلیسای مسیحی شخصیت پدر آسمانی ما را دزدیده و آن را با خدایی خشن، مرموز و سه‌گانه جایگزین کرده، سبب اندوهی عمیق است. البته، شکل آشکار دزدی شامل سرقت پول، کالا و زمان است.

اما گونه‌ای دیگر از دزدی نیز وجود دارد: دزدیدن عواطف؛ ارتباطات پنهانی برای ربودن دل کسی که حق ندارید آن را از آن خود بدانید. این‌ها از جمله نکاتی هستند که الن وایت در تأمل امروز ما دربارهٔ این فرمان بیان می‌کند. باشد که روح عیسی را بطلبیم تا بر هر شکل از دزدی به ما پیروزی عطا کند.

۸. ما دزدی نخواهیم کرد

دزدی مکن. خروج 15:20

این فرمان، گناهان علنی و پنهان را شامل می‌شود. فرمان هشتم، آدم‌ربایی و برده‌فروشی را محکوم می‌کند و جنگ‌های فتح را نیز منع می‌سازد. این فرمان، دزدی و سرقت را محکوم می‌کند و صداقت کامل را حتی در کوچک‌ترین جزئیات امور زندگی مطالبه می‌نماید. تجاوز در تجارت را ممنوع دانسته و پرداخت بدهی‌ها یا دستمزدهای عادلانه را لازم می‌شمارد؛ و اعلام می‌کند که هر تلاشی برای کسب منفعت شخصی از نادانی، ضعف یا بدبختی دیگران، در دفاتر آسمانی به‌عنوان تقلب ثبت می‌شود.

فرمان هشتم حصار است برای محافظت از جان انسان و سدی در برابر تمایلات زیان‌بار ناشی از خودخواهی و حرص، که ممکن است او را به تجاوز به حقوق همسایگان وادارد. این فرمان هر نوع بی‌صداقتی، بی‌عدالتی یا فریب را ممنوع می‌کند، هرچند رایج باشد و هرچند با بهانه‌های قابل قبول توجیه شود.

"دزدی مکن" با انگشت خدا بر لوح‌های سنگی نوشته شد، با این حال چقدر دزدی پنهانی از عواطف انجام می‌شود و توجیه می‌گردد. یک خواستگاری

فریبنده ادامه می‌یابد، ارتباطات خصوصی حفظ می‌شوند، تا آنجا که عواطف کسی که تجربه ندارد و نمی‌داند این امور به کجا خواهد انجامید، تا حدی از والدینش دور شده و به سوی کسی معطوف می‌شود که مسیر رفتارشان نشان می‌دهد شایستهٔ محبت او نیست. کتاب مقدس هر گونه بی‌صدافتی را محکوم می‌کند.

بازی با دل‌ها، در نظر خدای قدوس، جرم کوچکی نیست.

همان‌گونه که با هم‌نوعان خود در بی‌صدافتی‌های کوچک یا در تقلب‌های جسورانه رفتار می‌کنیم، با خدا نیز همان‌گونه رفتار خواهیم کرد. کسانی که بر مسیر بی‌صدافتی پافشاری می‌کنند، اصول خود را تا جایی دنبال خواهند کرد که حتی جان خود را فریب داده و آسمان و حیات جاودان را از دست خواهند داد.

تا زمانی که آسمان و زمین برقرار است، اصول مقدس شریعت خدا همچنان پابرجا خواهند بود... منبعی از برکت، که جویبارها را برای طراوت بخشیدن به زمین جاری می‌کند. SD 63.1 تا SD 63.7

مقدمه‌ای از کشیش ایدریان ایبنس

امروز به فرمان نهم می‌پردازیم: "شهادت دروغ مده." این فرمان، سنگبنای روابطی محکم و پایدار است. دروغ گفتن یا پنهان کردن حقیقت از اطرافیان، بنیان اعتماد و یکپارچگی روابط را فرسوده می‌سازد. همان‌طور که الن وایت در این تأمل بیان می‌کند، حتی حتی یک نگاه چشم یا یک اشاره می‌تواند به اندازه کلمات دروغ بگوید. و اما در مورد گرایش‌های امروز دنیا: تغییر جنسیت یک دروغ است؛ دگرگون کردن ظاهر با آرایش و جراحی زیبایی یک دروغ است؛ زندگی کردن فراتر از توان مالی یک دروغ است؛ بزرگ‌نمایی یا کوچک‌نمایی حقیقت یک دروغ است؛ شوخی کردن یا گفتن جوک نادرست نیز دروغ است. ای خداوند عیسی، یاریمان ده تا در همه‌چیز به راستی سخن بگوییم.

۹. ما دروغ نخواهیم گفت یا شهادت دروغ نخواهیم

داد

بر همسایه خود شهادت دروغ مده. خروج 16:20

فرمان نهم از ما می‌خواهد که در هر اظهار نظری که می‌تواند بر شخصیت هموعانمان تأثیر بگذارد، پابندی خدشه‌ناپذیری به حقیقت دقیق داشته باشیم. زبانی که در دست عامل انسانی چندان مهار نمی‌شود، باید به‌وسیله‌ی اصول نیرومند وجدانی و به‌واسطه‌ی شریعت محبت به خدا و انسان، مهار گردد.

سخن نادرست در هر زمینه‌ای، و هر تلاش یا قصدی برای فریب دادن همسایه‌مان، در این فرمان گنجانده شده است. نیت برای فریب دادن، همان چیزی است که دروغ را تشکیل می‌دهد. با یک نگاه چشم، با حرکتی از دست، با حالتی در چهره، به همان اندازه می‌توان دروغ گفت که با کلمات. هرگونه اغراق عمدی، هر اشاره یا کنایه‌ای که برای انتقال برداشتی نادرست یا اغراق‌آمیز طراحی شود، حتی بیان واقعیات به شکلی که گمراه‌کننده باشد، دروغ است. این حکم، هر نوع تلاش برای آسیب زدن به آبروی دیگران از طریق تحریف، بدگمانی، تهمت یا سخن‌چینی را ممنوع می‌کند. حتی کتمان عمدی حقیقت، اگر باعث آسیب به دیگران شود، نقض فرمان نهم است.

او [عیسی] تعلیم می‌دهد که حقیقت دقیق باید قانون گفتار ما باشد: "بگذارید سخن شما چنین باشد: آری، آری باشد؛ نه، نه." ... این کلمات همه عبارات بی‌معنا و اصطلاحاتی را که به مرز ناسزاگویی نزدیک می‌شوند محکوم می‌کند. آن‌ها تعارف‌های فریبنده، طفره‌رفتن از حقیقت، عبارات چاپلوسانه، اغراق‌ها، و

تحریف‌ها در معاملات تجاری که در جامعه و دنیای کسب‌وکار رایج‌اند، محکوم می‌کنند. این کلمات به ما می‌آموزند که هر کس که می‌کوشد خود را چیزی نشان دهد که نیست، یا سخنانش بیانگر احساس واقعی قلبش نباشد، نمی‌تواند راست‌گو خوانده شود. ...

هر کاری که مسیحیان انجام می‌دهند باید همچون نور خورشید شفاف باشد. حقیقت از خداست؛ فریب، در هر یک از هزاران شکلش، از شیطان است. ... ما نمی‌توانیم حقیقت را بگوییم مگر آنکه ذهن‌های ما پیوسته توسط آنکه حقیقت است هدایت شود. SD 64.1 تا SD 64.5

مقدمه‌ای از کشیش ایدریان ایبنس

روز کفاره بر همه شما مبارک باد. امروز به دهمین و آخرین فرمان می‌پردازیم. این فرمان فراتر از اعمال انسان‌هاست و به اعماق افکار او می‌رسد. اشتیاق به داشتن و تملک چیزها برای یافتن خوشبختی، نشانه آن است که شخص در جنگ هویت شکست خورده است؛ هنگامی که پول از روابط مهم‌تر می‌شود؛ هنگامی که خواستن شخصی دیگر از پیمان‌هایی که بر محراب ازدواج بسته شد، ارزشمندتر می‌گردد. پس به نجات‌دهنده خود رو می‌آوریم، روح او را طلب می‌کنیم و وعده خدا را ادعا می‌کنیم که "طمع نخواهیم ورزید."

۱۰. ما طمع نخواهیم ورزید

به خانه همسایه خود طمع موز، و به زن همسایه ات و غلامش و کنیزش و گاوش و الاغش و به هیچ‌چیزی که از آن همسایه تو باشد، طمع مکن. خروج
17:20

آخرین فرمان، طمع را محکوم می‌کند. هر خواسته خودخواهانه، هر درجه‌ای از نارضایتی، هر عمل تجاوزکارانه، و هر ارضای نفس‌محور، در جهت تقویت و پرورش شخصیتی عمل می‌کند که شباهت به مسیح را در انسان نابود می‌سازد و دروازه‌های شهر خدا را بر روی او می‌بندد.

وقتی... فرشتگان برای خدمت به کسانی که وارثان نجات خواهند بود می‌آیند و شاهد بروز خودخواهی، طمع، سوءاستفاده و به‌دست آوردن منفعت شخصی به زیان دیگران می‌شوند، با اندوه روی برمی‌گردانند... هیچ‌چیز بیش از این نمی‌تواند خداوند را جلال بخشد و حقیقت را مورد تکریم قرار دهد که بی‌ایمانان ببینند حقیقت چه کار بزرگ و نیکویی در زندگی انسان‌هایی که به‌طور طبیعی طماع و خسیس بوده‌اند، انجام داده است. اگر دیده شود که ایمان چنین اشخاصی تأثیر داشته تا شخصیت آنان را شکل دهد، آنان را از مردانی بخیل، خودخواه، سوءاستفاده‌گر و پول‌دوست به مردانی تبدیل کند که عاشق نیکوکاری‌اند، که در جستجوی فرصت‌هایی برای به‌کارگیری دارایی خود در جهت برکت دادن به نیازمندان‌اند، که بیوه‌زان و یتیمان را در مصیبتشان دیدار می‌کنند و خود را از ناپاکی‌های دنیا دور نگاه می‌دارند، این خود دلیلی است که دین آنان واقعی است... کسانی که ادعا می‌کنند در انتظار و مراقب ظهور خداوند خویش هستند، نباید با چانه‌زنی در معاملات و اصرار بر گرفتن آخرین سکه، اعتراف خویش را بی‌اعتبار سازند. چنین میوه‌ای بر درخت مسیحی نمی‌روید.

فرمان دهم به ریشه تمام گناهان ضربه می‌زند و خواسته خودخواهان‌ای را که سرچشمه عمل گناه‌آلود است، ممنوع می‌سازد. کسی که در اطاعت از شریعت خدا حتی از پروراندن آرزوی گناه‌آلود نسبت به آنچه به دیگری تعلق دارد خودداری می‌کند، هرگز مرتکب عملی نادرست نسبت به هموعان خود نخواهد شد. SD 65.1 تا SD 65.4

ده تأمل

از عید شیپورها تا روز کفاره

مجموعه‌ای کوچک از تأملات در مورد هر یک
از ده فرمان، که در ایام عید شیپورها در سال
۲۰۲۲ آماده شد و در طی ده روز، منتهی به
روز کفاره، منتشر گردید.

باشد که پدر آسمانی ما شریعت خود را بر
دل‌هایمان بنویسد تا به واسطه عیسی، خداوند ما،
شبیه او گردیم.